

דף ז:

ח"מ סימן ריד פעוף ב.יא

עין משפט ג.ד.

ב ב. המוכר את הבית סתם לא מכר את הגג **בזמן שיש לו מעקה גבוהה עשרה טפחים ויש לו רוחב ד'** אמות, ולא מכר את הבור שזה בחפירה ולא דות שזה בבניין **אע"פ** שכח לו שמכר לו עומק א' ורומה.

הגה: וי"אadam כתוב לו ולא שיירתי במכר זה כלום קנה.

ב ג. במוכר סתם בית שלא מכר את הגג שיש לו מעקה ורוחב ד' אמות וכן שלא מכר הבור והדות. המוכר צריך לKNOWNOT דרך מהלוקח **כדי להכנס לבור ולדות ולגג.**

אם לא שכח במפורה抒יר הבור או הדות או הגג שאז אינו צריך **לקנות דרך מהמוכר אליהם.**

ב ד. המוכר הבור או הדות בלבד בסתם, אין הלווקח צריך **לקנות הדרך אליהם אלא נכנס לתוך ביתו של המוכר עד הבור והדות ומלא.**

הגה: והוא שאין ללווקח דרך אחרת לבור ולדות.

יא טו. המוכר הבית הרי מכר כל הדברים הקבועים בבית **א** כגן דלת

ק. ממשנה ב"ב ס"א ע"א ואפי' שהגג אינו מקורה ומוגוף. סמ"ע ס"ק ז' מנ"י. ואם ציין לו המצריים וכחוב לו קנה לך מה שבתוכו קנה דלשון זה טוב מכתיבת ולא שיירתי במכר זה כלום. סמ"ע ס"ק י'.

ר. כר"ע ממשנה שם ונפסקה הلقה כמותו בגמ' ס"ה ע"א. והטעם שהמוכר בעין יפה מוכר. ודזוקא בבור ודות שאפשר שיתקיים שיורם ע"י קניית דרך, אבל במוכר דקל לחבירו ושיר פירותיו לעצמו כיוון שגיליה דעתו שמקש לשיר לו וא"א לשיר הפירות וקיים בלי מקום להוציאן מהדקל בזה אמרין שבין יפה שיר לעצמו כל הדרך לו. סמ"ע ס"ק י"א.

ש. כיוון שלא היה צריך להתנות השיר של הבור ודות, אמרין שלכך התנה ופירש כדי שיישאר בידו הדרך להכנס אליהם. סמ"ע ס"ק י"ב. ובזה מודה ר"ע שם ממשנה.

ת. ממשנה בתריא ס"ה ע"א. ובmittot אפי' מוחברים בטיט לא הווי כמחבר. סמ"ע ס"ק מ"ז.

א. המחבר מודה בזה וע"כ כתוב המוחברים בטיט, שזו בעיא דר"א שם ועלתה בתיקו וכיוון שלא אפשרطا לא קנה וזה מוסכם, והעיר בבאר הגולה לא ידעת מדויע כתבו הרמ"א בשם י"א.

ומנעול וכל דבר המחויב בטיט, חוץ אם הם עשויים לנווי.

הגה: ויהי א דחיבור ביתדות וברגימן לא הווי חיבור ^ב.

אם אמר לו הבית וכל מה שיש בתוכו הכל מכור ^א גם בעשויים לנווי,
אבל לא הגג והחיצע והבור והמחילות.

הגה: ויהי א דאם כתב לו כל מה שבתוכו הווי כאילו כתב לו ולא שיירתי כלום ^ד.

ב. שם במשנה ס"ה ע"א וברייתא בע"ב.

ג. הר"ן ונ"י שם. שקנה הבור והדות זהה לדעת הייש חולקין בסעיף ב' אבל לסבירה הראשונה שהיא דעת הטורafi כתוב ולא שיירתי לא מהני למיכורתן כ"ש דלא מהני אם כתוב וכל מה שבתוכו, ועיין בס"י רט"ו סוף סעיף א', ומ"כ השם"ע שם.

ד. שגם בזה אמרינן בעין יפה מכיר הבור או הדות עם הדרך אליהם. ולא דמי למכר פירות דקלו דברשי ר"ט שלא אמרינן שם בעין יפה מכיר לו עם מקום מוצאת הפירות דשאני שם כיון שהוא שמכר לו לא חל בו הকניין שלא באו עדין לעולם לא שייך לומר בזה בעין יפה ג"כ מכיר לו. סמ"ע ס"ק י"ג.